

РЕШЕНИЕ

№ 7045

гр. София, 07.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 09.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **5973** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с 39, ал. 3 от Закона за държавната собственост /ЗДС/.

Образувано е по искане, депозирано от [фирма] чрез неговия управител, за отмяна на Заповед № ДС-30-00001 от 5. 02. 2019 г., издадена от областния управител на област С., в частта, с която са отчуждени недвижими имоти, собственост на дружеството. В искането се твърди, че в законния шестмесечен срок от влизане в сила на решението по чл. 34а, ал. 2 от ЗДС на дружеството - молител не е заплатено дължимото обезщетение за отчуждените имоти.

В проведеното съдебно заседание оспорващото дружество, редовно призовано, не изпраща представител.

Ответната страна – областният управител на област С. намира искането за неоснователно и моли да бъде отхвърлено.

Заинтересованата страна - Агенция „Пътна инфраструктура“ излага становище за неоснователност на жалбата, като представя доказателства за изплащане на обезщетението по сметка на областния управител на област С..

Съдът, като съобрази становищата на страните и взе предвид събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед № ДС-30-00001/ 05. 03. 2019 г. на областния управител на област С., на основание чл. 34в, ал. 2 и чл. 34в, ал. 1 от Закона за държавната собственост са отчуждени реални части от поземлени имоти с идентификатори 68134.2046.2552; 68134.2046.878 и 68134.2046.876, собственост на [фирма], за което е определено и парично обезщетение. С Решение № 6821/ 13. 11. 2019 г., постановено по адм. дело № 4573/ 2019 г. по описа на Административен съд - София град, по жалбата на [фирма] срещу Заповед № ДС-30-00001/05.03.2019г. на областния управител на област С., в частта, с която е определен размерът на дължимото се обезщетение за отчуждаването на площи от поземлени имоти с идентификатори 68134.2046.2552, 68134.2046.876 и 68134.2046.878, за изграждането на обект „Софийски околоръстен път в участъка от км. 35+300 до км. 41+400 /от пътен възел Ц. шосе до пътен възел М.“/, е увеличен размерът на определените обезщетения, както следва:

За ПИ 68134.2046.876 от който се отчуждават 18 кв.м., е изчислено обезщетение за земята 2707.92 лева.

За ПИ 68134.2046.878, който се отчуждава целият с площ от 859 кв.м., е изчислено обезщетение за земята 129 227 лева.

За ПИ 68134.2046.2552, от който се отчуждава с площ от 1987 кв.м., е изчислено обезщетение за земята 298 924,28.

Жалбата на Ф.“ О. срещу Заповед № ДС-30-00001/05.03.2019г. на Областния управител на област С. е отхвърлена в останалата част.

Решението е влязло в сила на 13. 11. 2019 г.

С Решение № 1432/ 28. 02. 2020 г. е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 6821/13.11.2019г., постановено по адм.д № 4573/2019г. по описа на Административен съд - София град, като вместо имоти с идентификатори 68134.2046.878 и 68134.2046.876, се чете 68134.2045.876 и 68134.2045.878.

На 20. 09. 2020 г. Агенция „Пътна инфраструктура“ е публикувала на основание чл. 39, ал. 6 от ЗДС съобщение, с което собствениците на имоти, засегнати от обект обект „Софийски околоръстен път в участъка от км. 35+300 до км. 41+400 /от пътен възел Ц. шосе до пътен възел М.“/, за които отчуждителният акт Заповед № ДС-30-00001 от 5. 02. 2019 г., издадена от областния управител на област С. е влязъл в сила, са уведомени, че започва изплащането на определените парични обезщетения. Посочено е също, че сумите за полагащите се обезщетения ще бъдат преведени по приложена към заявлението банкова сметка, а след изтичане на законоустановения срок от публикуване на съобщението, непотърсените средства ще бъдат преведени по сметка на областния управител на област С., откъдето правоимащите лица ще могат да получат полагащото им се обезщетение.

С писмо вх. № ОА23-18648 от 9. 12. 2019 г. Агенция „Пътна инфраструктура“ е уведомила областния управител на област С., че е преведена по сметка на областния управител на област С. сума в размер на 1 402 379,06 лева /един милион, четиристотин и две хиляди, триста седемдесет и девет лева и шест стотинки/, която представлява общ сбор от постановените с отчуждителния акт обезщетения за собствениците на засегнати имоти и от определените със съдебни актове увеличения на обезщетенията по административни производства по АССГ. Към писмото е приложена Таблица - Приложение № 1, извадка от приложението към Заповед № ДС-30-00001 от 5. 02. 2019 г., издадена от областния управител на област С., в която е посочен сборът от определените парични обезщетения с добавените увеличения. В посоченото приложение фигурират и имотите на [фирма], за което са внесени

дължимите суми, определени в Решение № 6821/ 13. 11. 2019 г., постановено по адм. дело № 4573/ 2019 г. по описа на Административен съд - София град. Към писмото е приложено и платежно нареждане от 9. 12. 2019 г.

[фирма] е подало молба с правно основание чл. 128, т. 8 от АПК за прогласяване на нищожността на Решение № 6821/ 13. 11. 2019 г. по адм. Дело № 4573/ 2019 г. по описа на АССГ. С Решение № 13. 04. 2020 г., постановено по адм. дело № 13814/ 2019 г. по описа на АССГ, съдът е отхвърлил молбата, като посоченият съдебен акт към настоящия момент не е влязъл в сила.

От приложените по делото доказателства се установява, че на 16. 06. 2020 г. относно имотите, собственост на [фирма], са изплатени парични суми, съответно в размер на 2707.92 лева, 129 227 лева; 298 924,28 лева от областния управител на област С..

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Искането по чл. 39, ал. 3 от ЗДС е допустимо, като направено от лице, чиито имоти са засегнати от Заповед № ДС-30-00001/ 05. 03. 2019 г. на Областния управител на област С., като депозирането на същото не е обвързано със законоустановен срок. За да се произнесе по неговата основателност, съдът съобрази следното:

Оспорващото дружество твърди, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 39, ал. 3 от ЗДС, за да се иска отмяна на отчуждаването на Заповед № ДС-30-00001/ 05. 03. 2019 г. на областния управител на област С. в частта, с която са отчуждени реални части от поземлени имоти с идентификатори 68134.2046.2552, 68134.2046.876 и 68134.2046.878, собственост на [фирма].

Съгласно чл. 39, ал. 3 от ЗДС, ако в 18-месечен срок от влизането в сила на решението по чл. 34а, ал. 1 и в 6-месечен срок от влизането в сила на заповедта по чл. 34а, ал. 2, собственикът не бъде обезщетен, по негово искане Върховният административен съд, съответно административният съд по местонахождението на имота, отменя акта за отчуждаването.

Не се спори по делото, че Заповед № ДС-30-00001/ 05. 03. 2019 г. на областния управител на област С., по отношение на [фирма] е влязла в законна сила на 13. 11. 2019 г. – датата, на която е постановено Решение № 6821/ 13. 11. 2019 г. по адм. дело № 4573/ 2019 г. по описа на АССГ, което е окончателно и от която дата започва да тече срокът по чл. 39, ал. 3 от ЗДС.

Съдът не споделя доводите на ответника, че относно сроковете за изплащане на дължимите обезщетения е приложим Законът за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13. 03. 2020 г. /обн., ДВ, бр. 28 от 24. 03. 2020 г., в сила от 13.03.2020.

Съгласно чл. 3 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13. 03. 2020 г., обн., ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020, /ЗМДВИП/ за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат:

1. процесуалните срокове по съдебни, арбитражни и изпълнителни производства, с изключение на сроковете по наказателни производства, по Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест и производства, свързани с мерки за принуда;
2. давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждат задължения за

частноправните субекти, с изключение на сроковете по Наказателния кодекс и Закона за административните нарушения и наказания;

3. сроковете за изпълнение на указания, дадени от административен орган на страни или участници в производства, с изключение на производствата по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове;

4. сроковете по глава пета, раздел I и III, глава осма, раздел V, глава десета и глава дванадесета, раздел I, II и IV от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с изключение на срока по чл. 38, ал. 1, т. 2 от същия закон;

5. сроковете по чл. 175в, ал. 1 – 3 от Закона за съдебната власт, с изключение на срока по чл. 175в, ал. 1, т. 2 от същия закон.

Съгласно чл. 4 от същия закон, удължават се с един месец от отмяната на извънредното положение:

1. сроковете, определени в закон, извън тези по чл. 3, които изтичат по време на извънредното положение и са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти;

2. действието на административните актове, което е ограничено със срок и изтича по време на извънредното положение.

С измененията на ЗМДВИП е създадена нова ал. 2 на чл. 4 от същия закон /ДВ, бр. 34/ 2020 г., в сила от 17.04.2020 г./, съгласно която ал. 1 не се прилага за производствата, свързани с възлагане на обществени поръчки, концесионните процедури, производствата по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, производствата по глава трета от Закона за държавната собственост и по глава трета от Закона за общинската собственост, производствата по Закона за подпомагане на земеделските производители, производствата по Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, производствата по Закона за горите, производствата по Закона за прилагане на Общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз, производствата по Закона за ветеринарномедицинската дейност, производствата по Закона за устройство на територията и производствата по Закона за защита на конкуренцията. Изречение първо се прилага и за производствата по съответните подзаконовни нормативни актове. В конкретния случай, производството е по реда на глава трета от Закона за държавната собственост, поради което изплащането на обезщетение по реда на чл. 39, ал. 3 от ЗДС не попада в нито една от хипотезите на чл. 3 и чл. 4 от ЗМДВИП.

Няма основание да се приеме, че удължаването на сроковете по чл. 4 от ЗМДВИП, които са свързани с упражняване на права или изпълнение на задължения на частноправни субекти е равнозначно на сроковете за произнасяне или за изпълнение на други задължения от страна на административните органи. Целта на разпоредбата на чл. 4 от ЗМДВИП е да осигури достатъчен срок след отмяната на извънредното положение, в който частноправните субекти да изпълнят свои задължения или да извършат действия, свързани с техни права.

В тази връзка са и мотивите към проекта за изменение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13. 03. 2020 г. /изм. ДВ бр. 34/ 2020 г./, в които изрично е посочено, че една от целите на законопроекта е да поясни, че държавните и местните органи, включително и институциите, не спират своята дейност и продължават да работят при спазване на всички законови изисквания и при съобразяване с въведените

противоепидемични мерки.

В конкретния случай, дори да се приеме, че удължените срокове по чл. 4 са относими и към дейността на административните органи /каквото становище съдът не споделя/, с измененията на разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗМДВИП изрично се изключват от приложното поле на сроковете по чл. 4, ал. 1 от ЗМДВИП производствата по реда на глава трета от Закона за държавната собственост, поради което и с влязването в сила на посочената разпоредба на 17. 04. 2020 г. е отпаднала и възможността за удължаване на срока по чл. 39, ал. 3 от ЗДС. Това означава, че шестмесечният срок по чл. 39, ал. 3 от ЗДС не е удължаван със ЗМДВИП.

Съдът не споделя становището на процесуалния представител на ответната страна, че забавянето в изплащане на обезщетението се дължи на процесуалното поведение на дружеството, което е направило искане за отмяна на Решение № 6821/ 13. 11. 2019 г. по адм. дело № 4573/ 2019 г. по описа на АССГ. Следва да се посочи, че провеждането на производство по реда на чл. 128а от АПК за отмяна на влязъл в сила съдебен акт не спира изпълнението на същия.

Въпреки това обаче, искането за отмяна на посочената Заповед № ДС-30-00001 от 5. 02. 2019 г., издадена от областния управител на област С., в частта, с която са отчуждени недвижими имоти, собственост на [фирма], е неоснователно, поради следните съображения:

Установява се от приложените по делото доказателства, че дължимото обезщетение е внесено по сметка на областния управител на област С. на 9. 12. 2019 г., като същото е изплатено на 16. 06. 2020 г.

На 20. 09. 2019 г., в срока по чл. 34а, ал. 2 от ЗДС и в съответствие с изискванията на чл. 39, ал. 6 от ЗДС, от инвеститора Агенция „Пътна инфраструктура“ са публикувани съобщения във вестник "Сега" брой бр. 221, в. „Труд“, бр. 220 и в. „24 часа“, бр. 256 /л. 84-87 от делото/, с които собствениците на имоти, засегнати от обекта, са уведомени, че е започнало изплащането на определените обезщетения. В съобщенията е посочено, че е необходимо в деловодството на АПИ да се представят молба свободен текст, актуална скица на имота - оригинал, нотариално заверено копие от документа за собственост, актуално удостоверение за наследници /при починал собственик/, актуално удостоверение за тежести върху имота, нотариално заверен споразумителен протокол, определящ дяловете на наследниците или нотариално заверено пълномощно за упълномощаване на един от наследниците да получи обезщетението и декларация, че Заповед № ДС-30-00001/ 05. 03. 2019 г. на Областния управител на област С. или заверено копие от постановеното и влязло в сила съдебно решение. В съобщенията изрично е посочено, че сумите ще бъдат преведени на правоимащите лица по приложената към заявлението банкова сметка, както и че след изтичане на законоустановения срок, непотърсените средства ще бъдат преведени на областния управител на област С., от където могат да бъдат получени от правоимащите лица.

Съгласно чл. 39а, ал. 1 от ЗДС, когато собственикът на имота не може да бъде установен или адресът му е неизвестен, както и когато собственикът на имота не е потърсил в едномесечен срок от публикуване на съобщението по чл. 39, ал. 6 определеното му обезщетение или не е представил в същия срок документи, доказващи правото му на собственост, имотът се смята за

отчужден от датата, на която инвеститорът преведе по сметка на областния управител обезщетението, определено в решението по чл. 34а, ал. 1 или в заповедта по чл. 34а, ал. 2.

По делото не е налице спор, че от [фирма] не са представени посочените в съобщенията документи пред Агенция „Пътна инфраструктура“ и обезщетението не е потърсено от дружеството в едномесечен срок от публикуване на съобщението по реда на чл. 39, ал. 6 от ЗДС на 20. 09. 2020 г. Поради това, Агенция „Пътна инфраструктура“ е приела за приложима нормата на чл. 39а, ал. 1 от ЗДС и е превела дължимата на дружеството сума по сметка на областния управител на област С., с платежно нареждане от 9. 12. 2019 г. /л. 78 от делото/ и съобразно Таблица - Приложение № 1 /л. 79 от делото/, с което е преведена цялата дължима сума за имотите, собственост на [фирма], съгласно Решение № 6821/ 13. 11. 2019 г., постановено по адм. дело № 4573/ 2019 г. по описа на Административен съд - София град.

Действително, обявленията по чл. 39, ал. 6 от ЗДС са публикувани преди посоченият съдебен акт да влезе в сила. Макар заинтересованата страна Агенция „Пътна инфраструктура“ неправилно да е тълкувала разпоредбата на чл. 39а, ал. 1 от ЗДС, тъй като по отношение на дружеството [фирма] едномесечният срок по чл. 39, ал. 6 от ЗДС не е започнал да тече от 20. 09. 2019 г. с публикуването на съобщенията по посочения ред, следва да се посочи, че на 9. 12. 2019 г. от инвеститора Агенция „Пътна инфраструктура“ е преведена сумата по сметка на областния управител на област С. именно с цел обезщетяване на [фирма] във връзка с отчуждените имоти на дружеството, съгласно Заповед № ДС-30-00001/ 05. 03. 2019 г. на областния управител на област С. и в размера, определен с влязлото в сила Решение № 6821/ 13. 11. 2019 г., постановено по адм. дело № 4573/ 2019 г. по описа на Административен съд - София град.

Поради това на посочената дата 9. 12. 2019 г. е изпълнено и законовото задължение за обезщетяване на собственика на отчуждените имоти. Следва да се посочи още, че датата на обезщетяване на собственика по чл. 34, ал. 3 от ЗДС не е равнозначна на датата, от която се приема за отчужден имотът, съгласно чл. 34, ал. 1 от ЗДС. Това е така, тъй като съгласно чл. 34, ал. 1, т. 2 от ЗДС, в случаите на обжалване имотът се смята за отчужден на датата, на която е преведено обезщетението по сметка на правоимащите лица въз основа на решението на съда по чл. 38, ал. 8 от ЗДС. В конкретния случай датата на отчуждаване на имота е 16. 06. 2020 г., тъй като тогава е преведено дължимото обезщетение по сметка на [фирма]. Но срокът, в който собственикът е обезщетен, е 9. 12. 2019 г., когато по сметка на областния управител на област С. е постъпила дължимата сума за изплащане на обезщетение на имотите на [фирма], определена в Решение № 6821/ 13. 11. 2019 г., постановено по адм. дело № 4573/ 2019 г. по описа на Административен съд - София град.

С оглед на изложеното, искането на [фирма] на основание чл. 39, ал. 3 от ЗДС да бъде отменена Заповед № ДС-30-00001 от 5. 02. 2019 г., издадена от областния управител на област С., в частта, с която са отчуждени недвижими имоти, собственост на дружеството [фирма], е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от изложеното Административен съд - София град, 29 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искането, депозирано от [фирма] чрез неговия управител, за отмяна на Заповед № ДС-30-00001 от 5. 02. 2019 г., издадена от областния управител на област С., в частта, с която са отчуждени недвижими имоти, собственост на дружеството.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

СЪДИЯ: